السنة الثالثة عشر جريده شرقية عربية مديرها الشيخ ج. سانوا ابو نظارة بباريس بشارع ريشه نمرو ٤٤

التودد

قيمة الاشتراك سنوي فرنك ١٥ تدفع سلفاً
ومع جريدة ابي نظارة «التودد» «والمنصف» فرنك ٢٦

عيد الجلوس السلطاني الماَنوس

تبسمت ازهار الافراح في رياض الارواح وسقت النفوس من السرور الكؤس مذهبت نسمات الانشراح بالصلاح والفلاح بقدوم العيد السعيد عيد مولانا الخليفة عبد الحميد فيا اهلا وسهلا بك ايها العيد المبارك اقدم علينا بخير فطالما كنا في انتظارك هذا يوم هنا وسرور وافراح وحبور على الرفيع والوضيع وبهجتنا نحن الجميع فانت للاسلام خير عيد وللامم المتمدنة الناس المشرون المسعيد يوم علا فيه خليف التقدم والتمدن على اريكة الاسلام وحيته جميع الخلائق بالسلام عيد لنا بهجت ازهاره وفاحت روائح اخباره فتعطرت من رياها الانوف واصطفت لموكبه الصفوف واذا زان كنا بعيدين عن الممالك العثمانية الفائقة فقلوبنا نحوها شائقة قلوب تهتف في كل حين بالادعية الخيرية لصاحب الخلافة النبويه ولم نزل على القرب والبعد اولادها اولى الصفا واحبابها اهل الوفا وما قد اجريناه من الشعائر في هذا الميعاد ينبئ اسنادنا لذلك من حسن الوداد وواد قديم وعهد كريم وقد اجتماعنا في دار مدير هذه الجريدة الوطنيه وتنا ولنا فيها تيسر من لذيذ الاطعمة الشرقيه وكان كل حديثنا في مناقب امير المومنين خلد المولى ملكه امين وبالظفر علاه ونصره على اعداه فخطب الشيخ ابو نظاره بيننا خطبة بهيه منطوقها باللغة الفرنساويه لان المعازيم كان اكثرهم افرنج واتراك فالقاها باللغة المبلديه ليكون للجميع فيها اشتراك خطبة معانيها بارعه يراها حضرة القارى بحروفها في الصحيفة الرابعة وبعد ما تم كلامه ودعاه والكل يؤمن عليه ويرعاه قام محمد افندي عبد الفتاح فتكلم فيما ابداه حضرة الخليفة المعظم من الاصلاح والصلاح وتمدن الامم العثمانيه وماله غير ذلك من المكارم والمآثر الخيريه ومن بيض الايادي على كل حضري وبادي وانشد قصيدة بهيه في الحضرة الشامخة السلطانيه مدحا في بديع مسعاه وجميل طواياه ثم قام بعده شاب ظريف اسلامبولي يسمى صالح افندي كوربجي وخطب في هذا الموضوع واثنى على الاصول والفروع وتلاه يعقوب افندي لوى البارع فابهر من كلامه كل سامع وقام بعد ذلك حبيم افندي بخسوا الفصيح فنطق بكل لفظ مليح وبعده عزيز افندي الشاب الظريف فاثنى على مولانا بكل وصف شريف وقام بعد ذلك فرنسيس واتراك وعرب والكل يدعو لمولانا الخليفة بالعز والنصر وبلوغ الارب ثم ارسل الكل بعد العشا تلغرافا فواله جليه لدولتلو ابراهيم بيك رئيس التشريفات السلطانيه ليقدمه الى الاعتاب الشريفه حتى نكون قد قمنا ببعض واجب صاحب المكارم المنيفه هذا ولم نتأخر ان قد توجهنا بعد هذا العيد في ساعاته البهيه جميعا الى السفاره العامرة العثمانيه لتقديم فائق احتراماتنا لصاحب الدولة والاقبال منير باشا السفير المفضال وهنالك قد وجدنا جما غفيرا من الزوار وكلنا التمسنا من دولته توصيل تهانينا الى الاعتاب الشاهانيه بغاية الوقار والاعتبار فاجاب مطالبنا واكرمنا غاية الاكرام وامر لنا بالحلوات اللذيذة والاشربة المباحه وحيانا بمحاسن الكلام وهو مع ذلك يقابل الزوار وينظرهم بعين الاحترام والوقار وخرجنا من السفاره شاكرين ولصاحب العيد داعيين ان يحفظ هذه الدولة ويديم مجاريها ويحرسها

وينصرها على اعاديها

ولضيق المجال لا نتمكن من درج قصيده محمد افندى عبد الفتاح واكتفينا بوضع هذين البيتين والبعض يدل على الكل

عبد توشح بالمسرة والثنا
بلغ القلوب من مكارمه المنا

والكل يدعو للخليفة مخلصا
بطول عمر وانتصار وهنا

المعلم جحا (المتودد)

بينما انا فى مكتبى قاعد فرحان منتظر قدوم عيد جلوس مولانا السلطان الا وسمعت يا اخوانى باب البيت يطقطق ودخول شخص بلغنه زقزق فقمت واستقبلته بكل احترام وخاطبته بهذا الكلام تفضل ادى كرسى بارليسى من كراسى الذوات اقعد وهات لى من حكاياتك هات يظهر لى من قيافتك انك شيخ عرب بنى امال لذى بكلامك الطرب انما قبل كل شئ يا حضرة الشيخ العظيم اخبرنى عن اسمك الكريم فتبسم وقال انا المعلم جحا قمت من التربه وجيت ازورك فى الغربه فتعجبت وقلت له هو انت المعلم جحا الشهير سبحان من احياك وهو على كل شئ قدير اه فين نوادرك الحلوه فين اللى كنا نتصبب فيها ونغنى بها ونقول ياليل ياعين فين ايامنا السعيده يا صاح وفين لياليها الملاح كانت مصرنا فى وقتها حره فى افق العز والهنا مستقره ما فيها غير الابيض والاسود والاسمر مش زى اليوم اليوم نراها ملانه جراد احمر فى وقتها يا جحا كنا اسياد فى وطنا العزيز صبحنا اليوم عبيد الانكليز كان فى مصرنا ايامها ابطال وفحول لا يسالوا فى اللورد كرنب ولا فى المستر بول اما اليوم ابن البلد والفلاح لما يشوفوا الاحمر يقولوا يا رجلينا يا ملاح اما الحق ماهوش عليهم الحق على كبراهم هم اللى يذلوا الاختيار والشاب والصبى ويجبروهم يبوسوا رجل الاجنبى لكن نرجع ونقول ربنا ينصرنا على المستر بول ويخلصنا من شبكته اللى زى الطين وتعود مصر للمصريين فتنهد جحا من صميم الفواد وقال استجب يارب العباد ثم تنطع عمته وفرد لحيته وقال لى انت اصبحت اليوم يا بونظاره مش لبو مشهور والحمد لله والشطاره الاوكان بحب الاوطان ومقاومة الانكليز فصيتك يا استاذ ملا الارض طولها والعرض فاشتقت ان ارى وجهك اللطيف واسمع كلامك الظريف فطلبت ذلك من رب العالمين فاجابنى يا حبيب المومنين فقلت له زارتنا البركه يا اعز الناس لكن بيب واراك جايب لى كراس يا هل ترى ده كتاب نوادرك الشهيره فقال لى يا سى الشيخ دى جريدة تحى الصغيره فقلت له والجتشى تنزل بها على قال لى لا يا نورعينيه دى جريدة فكاهيه اسبوعيه مكتوبة بلغتنا العاديه المصريه محررها كاتب نحرير فى الهزل والزجل ماله نظير ارسل لك يا سى الشيخ من اعدادها من الاول للخامس وانا جايب لك العدد السادس فاخذته من يده الكريمه وقلت له ماوردلى شئ من جريدتك الفخيمه ثم قرات العدد المذكور وهو السادس فانبسطت مما حواه من المنظوم والمنثور وبعدها قلت له جرنالك عال يا معلم جحا يا مفضال وكلامك ده المدهون بزبده يشفى عليل القلب والكبده فقط وحياتى عندك اشفق على المشايخ ولا تطعن الا فيمن ظلم وعليك به يا عم بالسيف او باللسان او بالقلم دافع يا معلم جحا عن حقوق الوطن المذلول واضرب جريدتك وانزل بها على نصيبت المستر بول والمهر للحضرة الخديويه الفخيمه خبث المختلين وفعايلهم الذميمه وقل لابناء وادى النيل ان الصبر جميل وانهم اذا ارادوا انقاذ الديار المصريه من مخالب الامه البريطانيه فعليهم بمعاونة بعضهم واقتباس العلوم والفنون عندها بالحريه والثروة يتمتعون انما اذا قلدوا الجماعه فى الدردحة والخلاعه والسكر والزنا ولعب القمار فما ينوبهم سوى الذل والهوان والاحتقار قال جحا تستاهل يا بونظاره على الكلام ده الف دينار عمل طيب محرر جريدتى الهزليه ان يكتب على غطاها اسمك يا بونظاره كتابة اخويه فقلت له (بعد ما رايت ذلك) ده ما يصحش رجوك تقول لحابيم بان لا يذكر اسمى فى جريدته والا اصحابى واحبابه يفتكروا اننا شركا فى الجريده وانا اتحفه بمقالات عديده واضع اسمى الحقير تحت ما ارسله من التحرير فقال لى على العين والراس مالك الا رضا خاطرك يا سيد الناس قال ذلك واختفى عن العين واختم مقالتى بالسلام على الاحباب فى كل حين

(ابو نظاره)

روز جلوس میمنت مأنوس حضرت شهنشاه اعظمی

هجرهٔ استانبولده یالکز بولنیور و دار الخلافهٔ علیاده اولدیغم التی سنه‌لک سیاحت لطیفهٔ خاطرات طیبه‌سنی احیا ایدیور و انظار برساده خاطراتمی خلیفهٔ اعظم و سلطان افخم افندمز حضرتلرینک حمیدیه جامعنده لوامع عزمت و جود خسروانه‌لرینی مشاهده ایلیور و او سلطان صاحب منقبت و ظل الله فی العالم افندمز حضرتلرینک ممالک محروسهٔ الملک شاهانه‌لری و تبعهٔ صادقهٔ ملوکانه‌لری و سایه‌ده بالغ اولدیغی کافهٔ مساعی ایجونده ابراز لطف بیورمقده بیورمقدری ادعیهٔ خیریه بسنارلرینی کورمکله قریر العینه مباهات اولیورم .

بو ده بره هجرهٔ استانبولده قیونلی اوروپاسنی ایشتدم . واردم . محب و قاسعادم عثمانی . ایچریه کیردی و اوطوردقده ، اولانورقه سیغاره‌لرله قهوه‌لرینی ایچدکده و سلام معتاد تعاطی اولندقدنصکره شو وقرده هر مصاحبه‌مزه دوام ایتدک :

عثمانی . ـ غزنه‌کزک نسخهٔ اخیره‌سنده طوبولی تبریکات خالصه‌کارانه‌می تقدیم ایله کسب شرف ایدرم . شجرهٔ عظمای سلطنت سنیه‌نامه مقاله‌کزک ترکجه‌یه اسلامی توجیه و ترکیبه اوزره ترجمه‌سیله عثمانی غازته‌لرک خلوص منت و شکرانه‌لرینی لزیز جبور ایتدیکز . حیات اخلاص و صمیمیتده ساغ اولدق بوکنکی لطیفکز ال بیوک الفتلر ، تقدیرلرلر استقبال اجرادز تمامیت ملکیه‌یی محافظ و حقوقه مقدس سلطنت سنیه‌یی مدافعه واددسنده حالک وسیعهٔ شاهانه مدافع عالیلرینک ارسلانده تشبیهی نه لطیف ، نه دلربادر .

ابوفظاره . ـ فی الحقیقه عثمانی دلاورلری ارسلانلردر ، دشمنلرنک بزم علیهمزده تسویقه وتحریک ایتدکلری اشقیاده ، خائنلره ، صلح و مسالمت بومحوری دیکندرینه فارسی عثمانی عسکر برادرلرینک کوستردکلری صولت و متانتلر اوندن ترتیبه مجازاتی حقنده ابراز ایتدکلری حرکات قهرمانانه ابرار سلاله نام جلادت انسانه بالعقل کسب استحقاق ایتمشلردر . ذات شوکتسمات حضرت پادشاهی ادارهٔ امور مملکت و تأمینه اسباب رفاه تبعت حضرتنک مساعیلری کافهٔ النسهٔ بشریت بیوک تقدیرلرل تبجیللرل یاد و ثنالر ایدر حلم و جود مکرم و وقور اولمه کی اوصاف و مزایای کرانبها ایله متحلی بر ذات ملک صفتدرکر .

عثمانی . ـ محترم شیخم بوکبی خصائل و معالی بشریه ایله متصف بر پادشاه ستوده صفات حقنده‌کی تقدیرات ایله مالی مداحکز محوه‌م بك محقدر .

ابوفظاره . ـ بنده ذات اقدس همایونک متصف بولندقلری خصائص عالیه و اوصاف کزیده‌یی بك یقینده بیلیر و تقدیر و تحسینه واددسنده‌کی عجزمی اعتراف ایدرم . دربار شوکت قراره اولدیغم سیاحت عدیده مدهشه فلککزنبه ملوکانه‌یه اوسردن هیبت شکرانه و اخلاصمی ، اقرامات فائقهٔ سرور آسامی رفع و اعلاء ایدرك جلیت سنی الجوانب همایونلرینه شرف مثول نائل اولمسیه و ذات ملك خو خصلتك سیمای مقدس و علوتنی مشاهده ایله قریر العینه مباهاته وختم مبارك همایونلرینه شرفصدور وسنوح بیوریلان الفاظ لطیفه و درمع نجاایله ترحید

صامع عبودیت ایتمه اولدک او ذات اقدس و مبارکك دعالرذکر هر الفشدیکدهم بالنقل دستهٔ معالی بیوستهٔ خسروانه‌لرینه ادقشافسه هر مباهته بر بنده‌سی یم .

عثمانی . ـ اوحالده بو عید کبیر ملیده صکره نه یاپیه‌یی و نه صورتله اظهار مافی الضمیر شکرانه ایتمك ایستیورسکز ؟

ابوفظاره . ـ هر وقت یاپدیغمز کبی خاکپای معالی احتوای خسروانه‌لرینه عرضه و تقدیم اولنمق اوزره بلدیز سرای همایونلرینه ترجمانه دیوانه همایونه و تشریفاتهٔ عمومیهٔ ناظر معالیسمولری واسطه‌سیله برقطعه تبریك تلغرافنامه‌سی کشیده ایده‌جکز صکره‌ده تبریکات و احترامات فائقه‌مزی ایفا ایتمك اوزره ده سفیر کبیر معالی سمیر دولتلو منیر پاشا حضرتلرینه کیده‌جك و تبریکات عبودیتکارانه‌مزك رفع عتبهٔ علیه‌یه ایصالنی رجا ایده‌جکز .

عثمانی . ـ هر وقت قونفرانس ویریورمیسکز ؟ .

ابوفظاره . ـ اوت آی کچمزکه ایکی و یا اوچ قونفرانس ویرمیه‌یم . اله شاهد اولسونکه ویردیکم بو متعدد قونفرانسلرك هر دفعه‌سنده منتها برای مقام خلافت کبری آرایسنه بخشنده سریر سلطنت عظمی اولدقلری اوذات عالی همایونك اوصاف و خصائل برکزیده‌لرینی ، افعال و مآثر خیرانیرورانه و انسانیتکارانه‌لرینی ذکر و تعداددن فراغت ایتمدم .

عثمانی . ـ کرك بزی وکرك پادشاه اعظم و خاقانه ذیشانه افندمز حضرتلرینی مدح و ثنا ایتدیککزدن طولایی سزه عظیم تشکرلر ایدر و جناب خالق مطلقدن حضرتلری سزی مظهر مکافات و شوکتلو پادشاهمز افندمز حضرتلرینی سریر شوکتمصیر همایونلرینده بکمال عز و اجلال دائم و برقرار بیورسون .

ابوفظاره . ـ ای جناب ترتیب فرمای کائنات ! شوکتمآب معالی نصاب افندمز حضرتلرینی تخت عالی بخت همایونلرینده ایدنشا فرما ایله آمین .

عثمانی . ـ ذات اقدس ملوکانه‌لرینك روز جلوس میمنت مأنوس همایونلری وسیلهٔ جلیله‌سیله نه وجهله ابراز آثار صداقت و اظهار سرور و بهجت ایتمك ایستیورسکز ؟

ابوفظاره . ـ جناب حقك عون و عنایتیله همان انسیله خصوصی دوستلرمی فرانسز غزته جیلرینك بعضیلرینی کشیده ایده‌جکم بیوك بر ضیافته دعوت ایده‌جك و شهریار قدردان حضرت افندمز حضرتلرینك شان و شرفلك تعالیسنه و توالی موفقیت و مظفریتلری دعاسنه خادم نطقلر ایراد ایده‌جکم .

عثمانی . ـ شهریارینه بو ضیافتك کوزل بر رسمی بر خاطرهٔ شکرانه اولمق اوزره روز جلوس میمنت مأنوس وسیلهٔ جلیله‌سیله حقیقه‌حوه‌ نسخهٔ فوق العاده ده نشر ایده‌جکسکز .

ابوفظاره . ـ البته کذلك اوت ! هم فضله اوله‌رق حقیقه‌جوه بو نسخهٔ فوق العاده‌یه بو ضیافتك تفصیلات و تفرعاتنی درج ایدرجاه و هم ده بو وسیلهٔ جلیله ایلده ایراد ایدیله‌جك نطقلری ذکر و اثباته ایله‌جکم

Douzième Année.

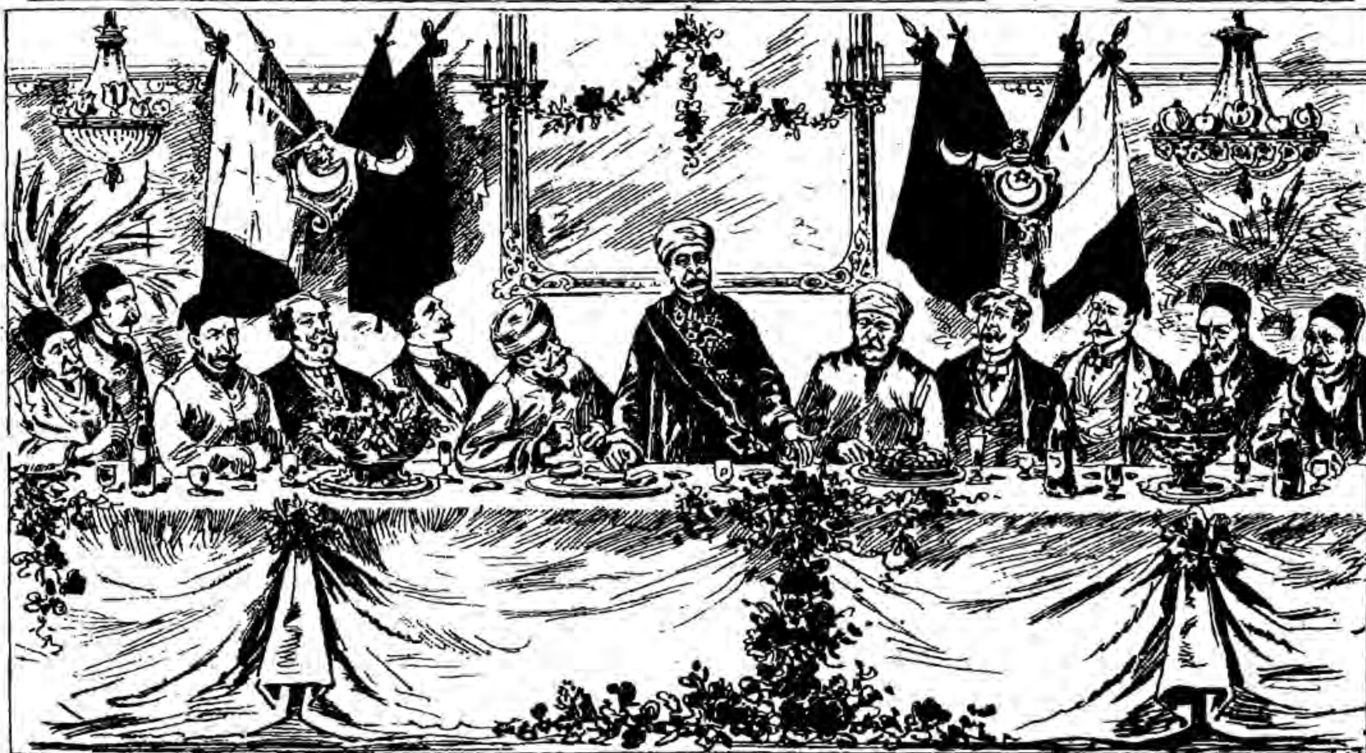
FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
43, Rue Richer, PARIS

L'Attawadod d'Abou Naddara

Adresser toute communication à la direction du journal.

N° 3 — Septembre 1903.

ABONNEMENTS :
Avec le *Journal d'Abou Naddara* et *L'Attawadod*. 20 »
Un An . . . . 15' »

Le 28e Anniversaire de l'avènement au trône de S. M. I. le Sultan Ghazy Abd-ul-Hamid Khan II

Chez le Cheikh Abou Naddara — *1er Septembre 1903*

Et le Cheikh J. Sanua Abou Naddara, l'humble serviteur de l'Eternel, l'ami dévoué des Ottomans et le sincère admirateur de leur Auguste Empereur, parle aux amis et patriotes qui célèbrent joyeusement avec lui ce glorieux anniversaire, et leur dit :

Au nom du Très-Haut, dont les prophètes nous inspirent l'amour du prochain sans distinction de race, ni de culte, je vous salue et vous souhaite la bienvenue dans ma modeste demeure où règnent la paix, la concorde et la bénédiction de Dieu.

Expulsez la tristesse de vos âmes et ouvrez vos cœurs à la joie.

Et maintenant célébrons avec enthousiasme le vingt-huitième anniversaire du règne glorieux du bien-aimé Padischah, qui pense jour et nuit à ses millions de fidèles sujets et travaille sans cesse pour leur bonheur et leur prospérité.

Je n'ai pu, hélas! comme tous les ans, contempler cette année la noble figure du vénéré Khalif de l'Islam. Le mauvais œil de l'envieux me frappa, et je suis tombé en prenant le train pour Constantinople, le siège de la Seigneurie et de la Félicité.

Sans la protection du Tout-Puissant, le coup aurait été fatal. Mais Il m'accorda en quelques jours la guérison, et mon pèlerinage annuel aura lieu, s'il plaît à Dieu, en hiver, qui est un doux printemps sur les rives fleuries du Bosphore.

Je reverrai, avec l'aide d'Allah, la capitale universellement admirée de l'Empire Ottoman où j'ai passé des jours délicieux.

Réveillez-vous, doux souvenirs, parfumés de roses et de jasmins, des jours radieux où je visitais Yildiz pour déposer mes respectueux hommages aux pieds du Trône Impérial et pour saluer les hauts personnages de cette Cour où rayonne l'aspect sublime du Successeur du grand Prophète!

Que Tes anges, ô Maître de l'Univers, gardent cet immense et magnifique palais, siège somptueux de Celui qui Te représente sur la terre!

Et vous, nobles fils d'Osman, joignez-vous à moi, et élevons au Ciel des vœux ardents pour la longévité de l'Auguste Khalif de l'Islam :

Exauce, ô Dieu, le vœu sincère
Que fait le bon peuple Ottoman
Pour son Sire à l'anniversaire
De son heureux avènement!

Je voudrais, chers confrères et excellents amis, vous énumérer les progrès que Sa Majesté réalisa depuis Son avènement au trône de Ses pères glorieux jusqu'à ce jour; mais pour le faire une série de conférences suffirait à peine.

Malgré les fréquentes interruptions que Ses ennemis lui causèrent par de basses intrigues et viles machinations, S. M. I. le Sultan a restauré les finances; les fonds Ottomans sont devenus aujourd'hui les valeurs préférées des capitalistes européens.

Je n'ai pas besoin de vous parler de ce qu'il a fait pour Son armée; les victoires éclatantes remportées par les troupes Impériales sont la meilleure preuve de sa reconstitution, de la réfection de son armement et de l'adoption des tactiques et des règlements militaires perfectionnés.

Qu'on me permette de répéter ici ce qu'un général européen au service de l'armée turque m'a dit l'an dernier à ce propos :

« Les soldats ottomans sont valeureux et intrépides. Avec de tels guerriers héroïques on peut conquérir le monde. »

L'instruction publique se développe rapidement. La Turquie est la seule contrée en Europe où tout le monde est polyglotte. Le turc, le grec, le français et l'italien sont des langues courantes.

Le commerce est protégé par Sa Majesté, qui sait qu'il est comme l'agriculture, la vie des peuples.

Et les bienfaits que le généreux Padishah répand sans cesse sur Ses sujets, quelle langue peut les compter?

Abd-ul-Hamid n'est pas seulement le Souverain de la justice, de la clémence et de la sagesse, Il est le Roi de la charité aussi.

Voici pourquoi les Ottomans de toutes les religions célèbrent avec enthousiasme les anniversaires de Son heureuse naissance et de Son avènement glorieux.

Efendimiz tchok yacha!

Abou Naddara.

Après ce discours du Cheikh, notre jeune confrère ottoman, Salih Gourdji, officier d'Osmanieh, prit la parole, et, éloquent comme il est, il chanta les louanges de S. M. I. le Sultan, qui guide les fidèles Croyants dans l'âpre sentier du progrès et de la civilisation. Le Cheikh Abdul Fattah nous a récité une ode superbe qu'il a composée en arabe pour féliciter le Commandeur des Croyants du 28e anniversaire de Son avènement. M. Jacques Louis-Hallivis nous parla des vives sympathies des Ottomans pour les Français et célébra en termes émus la sagesse et la magnanimité de S. M. I. le Sultan. Haïm Penso Effendi nous fit l'éloge des écoles impériales ottomanes où il a étudié les langues d'Orient et d'Occident et dont des milliers d'élèves sortent annuellement instruits dans les lettres, les sciences et les arts, et M. Aziz Cohen nous parla de l'amitié qui lie les Ottomans aux Français. Des toasts ont été portés à S. M. I. le Sultan et au Président de la République. Nous publierons dans notre prochain numéro l'ode de M. Ary René d'Yvermont.

Un télégramme de félicitations a été adressé à S. E. Ibrahim Bey, grand maître des cérémonies, le priant de transmettre à Son Auguste Maître les félicitations du Cheikh et de ses amis.

Dans la partie arabe de ce numéro, nous rendons compte de la splendide réception de l'Ambassade Impériale Ottomane à Paris.

La Rédaction.

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE. 5 & 7, RUE CLAUDE VELLEFAUX

Le Gérant : G. Lefebvre